

A kiállított pointerok közül négy darab volt külföldi tenyésztés és ezek közül egy nyert első és egy nyert második díjat.

Az összes blue setterekből csak egy volt importált és a setter-tenyésztés ennek dacára öt kitünő belföldi setterrel szerepelt, a melyek között a díjfokozatokat csak hajszálnyi különbségek döntötték el.

Nyugodtan állíthatom, hogy a blue setter tenyésztésünkre büszkék lehetünk.

Ir setterek. Összesen ki volt állítva két kan és három szuka. A legjobb volt közöttük *Laffi* (49), a melyik az első díjat nyerte. Impozáns, hatalmas megjelenése van *Laffinak*. Olyan erős, hogy azt hiszem egy özet is elhozhatna. Szőre azonban közel a bőrhöz túlságosan világos. A feje egészen arányos és rendez. Tenyésztésre alkalmas.

A szukákról csak az I. díjat nyert *Lucit* említem föl, amely már az 1899-diki szegedi kiállításon föltűnt nekem elegáns és korrekt jegyeivel. Elsőrendű tenyészállat, ha a vadászaton is beválik.

A többről nincs mit mondanom.

Gordon setterek. Összesen négy gordon vagy skót setter volt kiállítva és valóban ez volt a legtökéletesebben képviselt fajta!

Ritkán lehet négy olyan tökéletes skót settert együtt látni. Fej, nyak, derék, vállak, lábak és fark, a mell, minden testrészük tökéletes volt! A szőr tapintása, a fülek vastagsága egyformán kifogástalan!

A nyílt osztályban és a kezdők osztályában *Janka* (56) — tenyésztette Harry Godderidge, tulajd. Fónagy József — csak azért nyerte el *Bob* (54) — tenyésztette Sétaffy, tulajd. B. Kobek Kornél — fölött az első díjat, mert *Bobnak* a rozsdavörös színei kissé kormosak voltak! Csak ezért!

A kölykök osztályában pedig *Relli* (57), — tenyésztette Loosy Adolf, tulajd. Francisci Károly — kapta az első díjat. *Pride* (55) — tulajd. Fónagy József, tenyésztette Loosy Adolf — pedig a II. díjat. E két skót setter egyhasi testvér.

Szépségben hajszálnyi különbségek vannak közöttük és csak az döntötte el *Relli* javára az I. díjat, hogy *Relli*-nek simább a szőre.

Mind a négy skót setter egyformán alkalmas a tenyésztésre.

Magas klasszis mind a négy, anélkül, hogy a túltenyésztés legesekélyebb nyoma észrevehető volna rajtuk.

Kívánatos volna, hogy a használati versenyben részt vegyenek s ha ott beválnak, elérjük azt, amit a skót setterektől várhatnánk!

Testre és magatartásra is valóságos látványosság számba mennek ezek a fénylő koromfekete és rozsdavörös szép kutyák!

És ezzel befejeztem talán nagyon is hosszúra nyúlt referádámat, de még hozzáteszem, hogy ez az országos ebkiállítás angol vizsla osztálya teljesen megfelelt a hozzá kötött reményeknek, mert mindenkit meggyőzött, hogy van, habár kevés, de értékes angol vizsla anyagunk. Arról is meggyőződhetett bárki, hogy ha kell angol vizsla, azt nem kell a szomszédban keresnünk; és végre arról is meggyőződhetett bennünket, hogy importálni, főként pointereket, úgy amint azt Hanvay teszi, csak Angliából lehet.

Az országos magyar ebtenyésztő egyesület pedig e kiállításával az eddig szerzett kitünő érdemeit egy minden tekintetben sikerült kiállítás dicsőségével gyarapította.

Gozdu Elek.

Tudósítások.

T. Szerkesztőség! Van szerencsém becses lapjok számára egy abnormális agancsképződésű őzbak fényképét beküldeni. Az őzbakot én voltam szerencsés elejteni gróf *Andrássy Géza* úr hitbizományi erdőbirtokán, 1900. évi augusztus hó 22-én, Gömörmegyében, Oláhpatak község határában, 1050 m. tengerszín feletti magasságban, fenyves vágásban. Figyelemreméltó, hogy a mellett, míg az agancs egyik ága oly nagy mértékben abnormális, addig a másik ág (a „kereszt“) keresztezett. A test aránylag sovány, súlya 20 kgramm. Az agancs gróf *Andrássy Géza* úr betléri kastélyában van.

Oláhpatak, április hó.

Gintner Balint,
urad. főerdész.

T. Szerkesztőség. Sz.-Fehérváron egy kertben sétálva, a fűből egy kis verébnagyságú madár rebbent föl a közeli fára élénk esiesergéssel. Föltre húzódtam, hogyha közelebb jönne hozzám. Csakugyan verebek jöttek a fára s mindjárt nekiestek

a kis madárnak. Erre közvetlen mellém egy kis bodzafára szállt, de észrevett s villámgyorsan rebbent vissza. Ez a pillanat elég volt, hogy felismerjem benne a *röttorkú pityéret* (*Anthus cervinus*), melyet *Brehm* *Nubia* és *Egyiptom* madarának tart, mely „nem is jön fölebb Dél-Európánál“, míg *Chernel István* „Magyarországi madarai“ ez. könyvében leírja, hogy *Norvégia* északi részén fészke is akadt. Először kételkedtem a kis rozsdavörös torkú madárban, de egy sötét alkalmával egész sereget fedeztem fel egy patak partján, fűzek között, nagy számú czinke társaságában. Teljes bizonyosságért egyet el is ejtettem. Igen finom hamszürke tollal bír, de a tollaknak csak vége ilyen, alja koromfekete; torka téglavörös színű, lába és csőre a paesirtára üt. Oly ügyesen segédkeztek a kis madarak a czinégeknek, de inkább a fa tövében bujkálva szedegették a rovarokat. Bizonyára átvonulóban voltak az itt igen érdekes jelenségek. Ugyancsak e patak partjának balfelén, a hol áradásos moesár van,

A fönt ismertetett őzagancs-abnormitás.

telve vadkaesával, sirálylally, esérekkel, varjúval, egy fűzfán egy régi varjufészekből egy tőkés kaesát rebbentettem ki. A varjufészken igen kevés tatarozás volt, csupán a durvább ágak s hánes közé volt pihetoll szőve s egy tojás a fészek mélyén. Nyolcz napra rá kilencz tojás volt már e fészekben, a tojó hűségesen ülte, szinte rajt lehetett volna fészken fogni; pár napra rá a fészket összedúlva, a tojásokat feltördelve találtam a fészekben. Szegény vadréczét bizonyára valamí menyét látogatta meg. Mégis jobb lett volna neki a szomszédos moesárban költeni, mint itt; de nem is hiszem, hogy kedve legyen ismét a fán-fészkelést megpróbálni.

Székesfehérvár, Tobak u. 9.

Fabián Gáspár.

Tudomásul.

Ifj. Bartal Aurél kitünő munkatársunk cikkében ismertetett „*Ungewitter'sche Rostschutzpatrone*“, továbbá a *Mauch-féle Nitrol* (gyártják *Göppingenben*) *Berlinben Steigleder* puska-műves cégénél kapható *Szerkesztő.*